

ZÁKON č. 69/2006 Sb.

ze dne 3. února 2006

o provádění mezinárodních sankcí

ve znění zákona:

- č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech (účinnost od 1. července 2010),
- č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu (účinnost od 1. ledna 2011), a
- č. 139/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony (účinnost od 28. května 2011).

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství¹⁾ některé povinnosti fyzických a právnických osob při uskutečňování mezinárodních sankcí za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu. Dále zákon upravuje některé povinnosti fyzických a právnických osob při uskutečňování mezinárodních sankcí za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu, k jejichž dodržování je Česká republika zavázána na základě členství v Organizaci spojených národů.

¹⁾ Například nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu, v platném znění, nařízení Rady (EHS) č. 3541/92 ze dne 7. prosince 1992, kterým se zakazuje uspokojení nároků Iráku, pokud jde o smlouvy a obchodní operace, jejichž plnění bylo dotčeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 661(1990) a rezolucemi s ní souvisejícími, nařízení Rady (EHS) č. 3275/93 ze dne 29. listopadu 1993, kterým se zakazuje plnění pohledávek týkajících se smluv a transakcí, jejichž provedení by bylo dotčeno rezolucí Rady bezpečnosti OSN 883(1993) a rezolucemi s ní souvisejícími, rozhodnutí Rady č. 94/366/SZBP ze dne 13. června 1994 o společném postoji vymezeném Radou na základě článku J.2 Smlouvy o Evropské unii, kterým se zakazuje uspokojování pohledávek uvedených v odstavci 9 rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 757(1992), nařízení Rady (ES) č. 1733/94 ze dne 11. července 1994 o zákazu uspokojení nároků týkajících se smluv a transakcí, jejichž vykonání bylo ovlivněno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 757(1992) a souvisejícími rezolucemi, nařízení Rady (ES) č. 2488/2000 ze dne 10. listopadu 2000, kterým se zachovává zmrazení prostředků se vztahem ke Slobodanu Miloševićovi a osob s ním spojených, nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002, kterým se zavádí zvláštní omezující opatření namířená proti určitým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajda a Talibánem, nařízení Rady (ES) č. 147/2003 ze dne 27. ledna 2003 o některých omezujících opatřeních vůči Somálsku, nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o určitých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96, nařízení Rady (ES) č. 1727/2003 ze dne 29. září 2003 o některých omezujících opatřeních vůči Konžské demokratické republice, nařízení Rady (ES) č. 131/2004 ze dne 26. ledna 2004 o některých restriktivních opatřeních vůči Súdánu, nařízení Rady (ES) č. 234/2004 ze dne 10. února 2004 o omezujících opatřeních vůči Libérii, nařízení Rady (ES) č. 314/2004 ze dne 19. února 2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe, nařízení Rady (ES) č. 798/2004 ze dne 26. dubna 2004, kterým se obnovují restriktivní opatření proti Barmě/Myanmaru a zrušuje nařízení (ES) č. 1081/2000, nařízení Rady (ES) č. 872/2004 ze dne 29. dubna 2004 o dalších omezujících opatřeních vůči Libérii.

Vymezení pojmů

§ 2

Mezinárodními sankcemi se pro účely tohoto zákona rozumí příkaz, zákaz nebo omezení stanovené za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu, pokud vyplývá

- a) z rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (dále jen „Rada bezpečnosti“), přijatých podle článku 41 Charty Organizace spojených národů,
- b) ze společných postojů, společných akcí nebo jiných opatření přijatých na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, nebo
- c) z přímo použitelných předpisů Evropských společenství, kterými se provádí společný postoj nebo společná akce přijatá podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice.

§ 3

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) územím, na které se vztahují mezinárodní sankce, určité území plně nebo částečně ovládané subjektem nebo státem, na který se vztahují mezinárodní sankce, včetně vzdušného prostoru a pobřežních vod;
- b) subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, ten, proti komu jsou namířeny sankce uvedené v dokumentu podle § 2;
- c) osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,
 1. stát, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 2. občan státu, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 3. příslušník nebo představitel subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 4. jiná fyzická osoba obvykle se zdržující na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, s výjimkou státních občanů České republiky,
 5. právnická osoba se sídlem na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
 6. osoba uvedená v seznamech vydávaných sankčními výbory Rady bezpečnosti nebo v dokumentech orgánů Evropské unie uvedených v § 2 písm. b) nebo c);
- d) českou osobou
 1. Česká republika,
 2. státní občan České republiky,
 3. jiná fyzická osoba než občan České republiky, obvykle se zdržující na území České republiky,
 4. jiná fyzická osoba oprávněná k trvalému nebo k přechodnému pobytu na území České republiky²⁾, nebo
 5. právnická osoba se sídlem na území České republiky, včetně územních samosprávných celků³⁾;
- e) obvyklým zdržováním se na určitém území pobývání na tomto území po dobu alespoň 183 dnů v jednom kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích; do lhůty 183 dnů se započítává každý započatý den pobytu;
- f) majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, jakákoli movitá i nemovitá věc, vlastněná, držaná nebo jinak ovládaná subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, dovezená z území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo určená k vývozu na území, na které se vztahují mezinárodní sankce;
- g) zbožím věci, práva a jiné majetkové hodnoty, např. peníze v jakékoli formě včetně vkladů a pohledávek z vkladů, jiné platební prostředky, cenné papíry a investiční nástroje, dále jakákoli látka sloužící k přípravě výrobků, výrobek, služba, software nebo technologie

²⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 18 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.

- a jakákoli jiná věc movitá nebo nemovitá, která je nebo má být předmětem obchodu, bez ohledu na způsob a okolnosti jejího poskytnutí;
- h) zbožím, na které se vztahují mezinárodní sankce, zboží vlastněné, držené nebo jinak ovládané subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce;
 - i) českým zbožím zboží vlastněné, držené nebo jinak ovládané českou osobou;
 - j) jiným zbožím zboží, které není českým zbožím ani zbožím, na které se vztahují mezinárodní sankce;
 - k) dopravním prostředkem zařízení určené zejména k přepravě osob, zavazadel, zboží anebo poštovní zásilky;
 - l) dopravním prostředkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, dopravní prostředek
 1. plující pod vlajkou státu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jím imatrikulovaný,
 2. vlastněný, držený nebo používaný subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo v jeho prospěch anebo jím jinak ovládaný, nebo
 3. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce;
 - m) českým dopravním prostředkem dopravní prostředek
 1. plující pod vlajkou, imatrikulovaný, vlastněný, držený nebo používaný Českou republikou nebo v její prospěch anebo jí jinak ovládaný, nebo
 2. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný českou osobou;
 - n) jiným dopravním prostředkem dopravní prostředek, který není českým dopravním prostředkem ani dopravním prostředkem, na který se vztahují mezinárodní sankce;
 - o) kulturním statkem
 1. umělecké dílo a předmět kulturní hodnoty⁴⁾,
 2. kulturní památka, národní kulturní památka, nebo jejich soubor⁵⁾,
 3. sbírka muzejní povahy nebo sbírkový předmět⁶⁾, nebo
 4. veřejná kulturní produkce, jako například divadelní, filmové, audiovizuální nebo estrádní představení, koncert, taneční zábava nebo diskotéka, cirkusové, varietní nebo podobné vystoupení, výstava a další obdobné činnosti;
 - p) ovládnutím faktická anebo právní možnost svým jednáním ovlivňovat chování jiné osoby, využívání věci anebo běh událostí na určitém území.

ČÁST DRUHÁ OBLASTI UPLATŇOVÁNÍ SANKCÍ

§ 4

Obecné ustanovení

(1) Omezení nebo zákazy stanovené v § 5 až 8 se uplatní v rozsahu stanoveném nařízením vlády, který vyplývá z

- a) rozhodnutí Rady bezpečnosti, nebo
- b) společného postoje, společné akce nebo jiného opatření přijatého na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice.

(2) Omezení nebo zákazy podle odstavce 1 mohou být uplatňovány v oblastech

- a) obchodu a služeb,
- b) peněžních převodů, používání jiných platebních prostředků, nákupu a prodeje cenných papírů a investičních nástrojů,
- c) dopravy,

⁴⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- d) spojů,
- e) technické infrastruktury,
- f) vědeckotechnických styků,
- g) kulturních styků, nebo
- h) sportovních styků.

(3) Nařízení vlády podle odstavce 1 zároveň vymezí v souladu s § 3 písm. c) okruh osob, na které se vztahují mezinárodní sankce.

§ 5

Obchod a služby, peněžní služby a finanční trhy

(1) V oblasti obchodu a služeb mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) dovozu anebo koupě zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, jeho prodeje nebo jakéhokoli jiného nakládání s ním,
- b) vývozu, prodeje anebo umožnění jiného nakládání s českým zbožím subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) průvozu českého zboží přes území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, přes území České republiky,
- d) průvozu jiného zboží na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo zboží určeného subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, přes území České republiky, nebo
- e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

(2) V oblasti peněžních převodů, používání jiných platebních prostředků, nákupu a prodeje cenných papírů a investičních nástrojů mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) poskytování jakéhokoli plnění českou osobou ve prospěch subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osoby, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jakož i uzavírání obchodů s nimi včetně obchodů s cizí měnou,
- b) pronajímání bezpečnostní schránky subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo přijímání zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, do úschovy, pokud je při vynaložení přiměřených prostředků prokázáno, že se jedná o zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) jakéhokoli poskytování peněžních prostředků, investičních nástrojů nebo jiných cenných papírů, nebo finančních anebo ekonomických zdrojů subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,
- d) převodu peněžních prostředků, investičních nástrojů nebo jiných cenných papírů z účtu nebo na účet ovládaný subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, včetně výplaty bankovních šeků, pokud to lze při vynaložení přiměřených prostředků zjistit,
- e) výplaty úroků z peněžních prostředků na účtech ovládaných subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jakož i výplaty úroků z jimi ovládaných cenných papírů a investičních nástrojů,
- f) uzavírání pojistné smlouvy se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo plnění jim z pojistných smluv, nebo
- g) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až f).

§ 6

Doprava a spoje

(1) V oblasti dopravy mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) vstupu českých dopravních prostředků na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,

- b) tranzitu jiných dopravních prostředků přes území České republiky nebo výstupu z něj na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) překračování státních hranic České republiky dopravními prostředky, na které se vztahují mezinárodní sankce, za účelem vstupu anebo opuštění území České republiky,
- d) jakéhokoli fyzického nebo právního nakládání s dopravními prostředky, na které se vztahují mezinárodní sankce, nalézajícími se na území České republiky,
- e) poskytování českých dopravních prostředků subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,
- f) provádění oprav nebo poskytování náhradních dílů, součástí nebo náradí potřebných pro opravy nebo úpravy dopravních prostředků, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- g) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až f).

(2) V oblasti spojů mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) přijetí k přepravě nebo přepravy poštovních zásilek na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo určených pro subjekt, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobu, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, z území anebo přes území České republiky,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací za účelem spojení se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo s osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) poskytování jiného spojení se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo s osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- d) rádiového, televizního nebo jiného vysílání na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

§ 7

Technická infrastruktura

V oblasti technické infrastruktury mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu dodávek energie nebo dodávek surovin, strojů anebo zařízení potřebných k její výrobě z území anebo přes území České republiky subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce.

§ 8

Vědeckotechnické, kulturní a sportovní styky

- (1) V oblasti vědeckotechnických styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu
- a) účasti na vědeckých nebo technických výzkumech, programech anebo projektech, na kterých se společně podílejí česká osoba a subjekt nebo osoba, na něž se vztahují mezinárodní sankce; v případě, že se jedná o činnost financovanou jiným než subjektem nebo osobou, na něž se vztahují mezinárodní sankce, spočívá sankce pouze ve vyloučení takového subjektu nebo takové osoby z účasti na této činnosti,
- b) poskytování přístrojů nebo zařízení českou osobou anebo z území České republiky subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, za účelem jejich použití pro vědecký nebo technický výzkum, program anebo projekt,
- c) poskytování informací o vědeckých nebo technických výzkumech, programech anebo projektech české osoby nebo jejich výsledků subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nejsou-li tyto informace a výsledky veřejně dostupné,
- d) poskytování práv průmyslových nebo práv duševního vlastnictví subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo

- e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

(2) V oblasti kulturních styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) poskytování kulturních statků českou osobou nebo z českého území subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- b) přijímání kulturních statků českou osobou nebo na českém území od subjektu nebo osoby, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo z území, na které se vztahují mezinárodní sankce, pokud se nejedná o dočasné přijetí za účelem záchrany, ochrany a uchování kulturních statků bezprostředně ohrožených ozbrojeným konfliktem nebo živelní katastrofou anebo o navrácení kulturních statků osobě, na kterou se nevztahují mezinárodní sankce,
- c) poskytování autorských nebo s nimi souvisejících práv české osoby subjektu nebo osobě, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo k užití na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- d) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až c).

(3) V oblasti sportovních styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) účasti osoby nebo skupiny reprezentující subjekt nebo osobu, na něž se vztahují mezinárodní sankce, na sportovním utkání anebo jiné sportovní akci pořádané na území České republiky anebo českou osobou,
- b) účasti české osoby nebo skupiny reprezentující Českou republiku na sportovním utkání pořádaném subjektem nebo osobou, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- c) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenu a) nebo b).

§ 9

Výjimky ze sankčního režimu

(1) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) může, pokud to připouští obsah dokumentu podle § 2, povolit v souladu s tímto dokumentem a v nezbytně nutném rozsahu výjimky ze zákazu nebo omezení

- a) na poskytování ošetření a lékařské péče,
- b) na poskytování humanitární pomoci, není-li omezena v dokumentu podle § 2; za takovou pomoc se považují zejména dodávky potravin, ošacení, léků, zdravotnického materiálu a jiných humanitárních potřeb nezbytných pro ochranu zdraví, záchranu života a důstojné ubytování civilistů a poskytování s tím souvisejících služeb včetně organizace a realizace záchranných operací,
- c) na poskytování dávek sociální péče, státních sociálních dávek, dávek důchodového pojištění, dávek nemocenského pojištění (péče), podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a na platby pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění,
- d) na poskytování mzdy, náhrady mzdy, odstupného a dalších plateb vyplývajících z pracovněprávního nebo obdobného pracovního vztahu,
- e) na poskytování výživného,
- f) na náhradu škody způsobené činností, která nemá souvislost s prováděním mezinárodních sankcí ve smyslu tohoto zákona, a na výplatu pojistného s tím spojeného,
- g) k úhradě pohledávky subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jestliže tato pohledávka nevznikla porušením mezinárodních sankcí,
- h) k platbám subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, dlužným na základě smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly předtím, než byly vůči subjektu nebo osobě vyhlášeny mezinárodní sankce, pokud jsou tyto platby uskutečněny na účet

- v České republice nebo v jiném státě Evropské unie, na němž jsou všechny vkládané prostředky majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- i) na jiný účel, stanovený v dokumentu podle § 2 písm. c).

(2) Výjimku lze poskytnout na žádost nebo i bez žádosti. Ministerstvo v rozhodnutí o povolení výjimky stanoví podmínky jejího uplatnění tak, aby mohlo její uplatnění kontrolovat, a tak, aby nedocházelo k maření účelu mezinárodních sankcí. V případě závažného porušení podmínek pro uplatnění výjimky ji ministerstvo zruší.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI VE VZTAHU K MAJETKU, NA KTERÝ SE VZTAHUJÍ MEZINÁRODNÍ SANKCE

§ 10

Oznamovací povinnost

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že se u něj nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, je povinen učinit o tom bez zbytečného odkladu oznámení ministerstvu.

(2) Jestliže při přípravě nebo při uzavírání smlouvy vznikne podezření, že na jednu ze stran závazkového vztahu se vztahují mezinárodní sankce, nebo že předmětem závazkového vztahu je nebo má být majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, avšak toto podezření není možné před nebo při uzavírání smlouvy hodnověrně ověřit, vzniká oznamovací povinnost podle odstavce 1 bezprostředně po uzavření smlouvy.

(3) Oznámení se podává písemně nebo ústně do protokolu a v případě nebezpečí z prodlení i elektronicky nebo faxem. Za písemné oznámení se považuje též oznámení podané elektronicky, které je opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem elektronických služeb.

§ 11

Nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že se u něj nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, nesmí nakládat s tímto majetkem jinak než za účelem jeho ochrany před ztrátou, znehodnocením, zničením nebo jiným poškozením, pokud není v tomto zákoně uvedeno jinak, a to od okamžiku, kdy se dozví, že majetek je považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce.

(2) Ten, u koho se nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, má nárok uplatňovat vůči státu náhradu nezbytně nutných nákladů souvisejících s jeho správou a ochranou od okamžiku doručení oznámení ministerstvu podle § 10. Nárok na náhradu nákladů podle tohoto ustanovení nemá subjekt nebo osoba, na něž se vztahují mezinárodní sankce, ani osoby s nimi spolupracující, jim blízké či s nimi podnikatelsky nebo jiným způsobem spojené.

(3) Vzniká-li pochybnost, že osoba uvedená v odstavci 1 odpovídajícím způsobem zabezpečuje ochranu majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo je-li to třeba k zabezpečení jeho správy například s ohledem na předpokládanou dobu trvání k němu se vztahujících mezinárodních sankcí, ministerstvo vyzve k vydání takového majetku. Ten, u koho se nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, jej na výzvu ministerstva vydá ministerstvu nebo jím určené osobě. Majetek nevydaný dobrovolně může být odňat. O vydání nebo odnětí majetku se sepíše protokol, v němž se uvede dostatečně přesný popis vydaného nebo odňatého majetku. Kopie protokolu se vydá tomu, kdo majetek vydal nebo jemuž byl odňat, jako potvrzení o převzetí věci.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují rovněž na majetek, u kterého vzniká oznamovací povinnost podle § 10 odst. 1.

(5) Ministerstvo vydá oprávněné osobě, případně osobě určené podle písmene b) nebo c) majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, jestliže

- a) je osobou, na kterou se nevztahují mezinárodní sankce, a prokáže, že je vlastníkem nebo oprávněným držitelem tohoto majetku,
- b) je v dokumentu podle § 2 uvedeno, že má být konkrétní osobě vydán, nebo
- c) tak pravomocně rozhodl příslušný tuzemský státní orgán, nebo příslušný orgán cizího státu anebo mezinárodní organizace, jehož rozhodnutí je na základě mezinárodního práva vykonatelné na území České republiky.

ČÁST ČTVRTÁ PRAVOMOCI A POVINNOSTI STÁTNÍCH ORGÁNŮ A ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY

§ 12

Řízení před ministerstvem

(1) Ministerstvo může na základě posouzení, zda majetek má být považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, rozhodnout

- a) o omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem,
- b) o odnětí majetku, který nebyl vydán na výzvu podle § 11 odst. 3,
- c) o převzetí tohoto majetku do správy státu za účelem jeho správy nebo následného vydání oprávněnému,
- d) o ustanovení nebo odvolání správce tohoto majetku a případně i o jeho odměně,
- e) o prodeji tohoto majetku nebo jeho části podle § 13 odst. 3,
- f) o výjimečném užití majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jeho části, ve smyslu § 9 nebo za podmínek stanovených v přímo použitelném předpisu Evropských společenství,
- g) o vydání tohoto majetku ve smyslu § 11 odst. 5, nebo
- h) že se nejedná o majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, pokud
 1. takovou skutečnost vlastník nebo oprávněný držitel prokazatelně doloží,
 2. taková skutečnost vyplývá z šetření ministerstva,
 3. takový majetek je prokazatelně bezcenný nebo má zcela nepatrnou hodnotu, nebo
 4. mezinárodní sankce k němu se vztahující byla zrušena.

(2) Ministerstvo ve lhůtě do 30 dnů od přijetí oznámení podle § 10 odst. 1 sdělí oznamovateli, zda je majetek považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, pokud do této lhůty nerozhodne podle odstavce 1 písm. a), b), c), g) nebo h). Tato lhůta může být v odůvodněných případech prodloužena.

(3) Rozklad proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až d) nemá odkladný účinek. Rozkladu proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. e) lze odejmout odkladný účinek v případě majetku podléhajícího zkáze.

(4) Vykonatelnost rozhodnutí, proti kterému rozklad nemá odkladný účinek nebo u něhož byl odkladný účinek rozkladu vyloučen, nastává dnem jeho doručení poslednímu z účastníků řízení, kterými jsou ten, na jehož návrh bylo rozhodováno, a ten, kdo má majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, u sebe, nebo ten, kdo jej vydal anebo komu byl odňat. V případě nebezpečí z prodlení lze rozhodnutí, proti kterému rozklad nemá odkladný účinek nebo u něhož byl odkladný účinek rozkladu vyloučen, vyhlásit ústně; v tom případě nastává vykonatelnost rozhodnutí okamžikem jeho vyhlášení.

(5) V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(6) Pověření zaměstnanci ministerstva se při výkonu činností podle tohoto zákona prokazují služebním průkazem.

(7) Ten, u koho se nachází majetek, o němž ministerstvo provádí šetření, na požádání sdělí ministerstvu v jím stanovené lhůtě všechny informace, které má o tomto majetku a případně i o dalších skutečnostech s ním souvisejících a o osobách, které mají vztah k tomuto majetku nebo se jakýmkoli způsobem podílely na nakládání s ním. Na žádost ministerstva předloží doklady o tomto majetku, osobách či dalších skutečnostech s tímto majetkem souvisejících, nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům ministerstva.

(8) Za nesplnění povinnosti podle odstavce 7 může ministerstvo uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč. Pořádková pokuta může být uložena i opakovaně, jestliže povinnost nebyla splněna ani po předchozím uložení pokuty. Úhrn takto uložených pořádkových pokut nesmí přesáhnout částku 500 000 Kč. Pořádková pokuta je příjmem státního rozpočtu.

§ 13

Správa vydaného nebo odňatého majetku

(1) Správu vydaného nebo odňatého majetku po dobu trvání mezinárodních sankcí nebo do doby jeho vydání oprávněnému zajišťuje ministerstvo, není-li dále uvedeno jinak. Ve vztahu k tomuto majetku je ministerstvo oprávněno ke všem úkonům a ke všem řízením, které s jeho správou souvisí a k nimž by byl oprávněn jeho vlastník.

(2) Na úhradu nákladů spojených se správou se přednostně použijí přírůstky a výnosy z vydaného nebo odňatého majetku během jeho správy; není-li jich, lze, není-li možné jiné řešení, na úhradu takových nákladů použít výnosu z prodeje majetku nebo jeho části v nezbytném rozsahu.

(3) Je-li to vzhledem k okolnostem nezbytné k zachování hodnoty majetku, ministerstvo rozhodne o prodeji majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jeho části; výtěžek z takového prodeje je po dobu trvání sankce majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce.

(4) Ministerstvo vede vydaný nebo odňatý majetek v samostatné účetní evidenci a provádí jeho inventarizaci.

(5) Při správě vydaného nebo odňatého majetku má ministerstvo zejména povinnost tento majetek řádně ochraňovat a pečovat o jeho zachování, účelně a hospodárně jej spravovat, chránit jej před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím a včas uplatňovat nárok na náhradu škody a na vydání předmětu bezdůvodného obohacení, chránit jej tím, že průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zejména včasným uplatněním a vymáháním práv, která jinak přísluší vlastníku, věřiteli nebo majiteli cenných papírů, zamezovat promlčení nebo zániku těchto práv. Ministerstvo přitom není oprávněno uzavřít jako pronajímatel smlouvu o poskytnutí věci za úplatu do užívání spojenou se smlouvou o následném převodu vlastnictví této věci, uzavřít smlouvu o prodeji podniku nebo jeho organizační složky, zřídit k tomuto majetku zástavní právo nebo zatížit nemovité věci věcným břemenem, nebo provést zajišťovací převod práva náležejícího do vydaného nebo odňatého majetku.

(6) Správu vydaných nebo odňatých

- a) radioaktivních látek a radioaktivních odpadů vykonává Správa úložišť radioaktivních odpadů,
- b) tabákových výrobků vykonává Státní zemědělská a potravinářská inspekce nebo Česká obchodní inspekce,
- c) jedinců (exemplářů) rostlin a živočichů vykonává Ministerstvo životního prostředí,

d) zbraní, střeliva a výbušnin vykonává Ministerstvo vnitra.

(7) Ministerstvo může podle povahy a rozsahu věcí a práv, která tvoří vydaný nebo odňatý majetek, pověřit jeho správou Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

(8) Nemůže-li správu vydaného nebo odňatého majetku vykonávat ministerstvo ani orgán pověřený podle odstavce 7, ministerstvo pověří podle povahy tohoto majetku výkonem jeho správy organizační složkou státu.

(9) Nemůže-li být správa vydaného nebo odňatého majetku vykonávána ministerstvem, orgánem pověřeným podle odstavce 7 ani organizační složkou státu podle odstavce 8, může ministerstvo uzavřít smlouvu o výkonu správy vydaného nebo odňatého majetku s osobou podnikající v příslušném oboru. Obsahem takové smlouvy musí být výše úplaty za výkon správy a ujednání o odpovědnosti za škodu způsobenou na spravovaném majetku v době výkonu jeho správy, jinak je smlouva neplatná.

(10) Rozhodnutím ministerstva o ustanovení správce podle odstavce 7 nebo 8 nebo smlouvou uzavřenou podle odstavce 9 vzniká správci ve vztahu k vydanému nebo odňatému majetku oprávnění k zastupování vlastníka při všech úkonech nebo řízeních, které s jeho správou souvisí a k nimž by byl oprávněn jeho vlastník. Rozsah takového oprávnění k zastupování vlastníka může ministerstvo v rozhodnutí nebo smlouvě upravit. Na činnost správce se povinnosti a omezení podle odstavce 5 vztahují obdobně; správce se při své činnosti řídí též pokyny ministerstva.

§ 14

Shromažďování informací a údajů

(1) Ministerstvo je k naplnění účelu tohoto zákona oprávněno zpracovávat informace včetně osobních údajů. Osobní údaje zpracovává i bez souhlasu subjektu údajů, s ohledem na ochranu před neoprávněným zasahováním do jeho soukromého a osobního života.

(2) Orgány veřejné moci včetně územních samosprávných celků vykonávajících státní správu poskytují ministerstvu na jeho žádost informace včetně osobních údajů z jimi spravovaných informačních systémů. Informace získané podle tohoto zákona může ministerstvo využít kromě plnění jeho účelu pouze k účelům boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti⁷⁾.

(3) Ministerstvu jsou poskytovány pro výkon působnosti podle tohoto zákona

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) z agendového informačního systému evidence obyvatel údaje o obyvatelích,
- c) z informačního systému cizinců údaje o cizincích,
- d) z registru rodných čísel údaje o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenech b) nebo c).

Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, jejichž použití je v daném případě nezbytné.

(4) Pokud to umožňuje technický stav, poskytuje Ministerstvo vnitra ministerstvu údaje uvedené v odstavci 3 pouze v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Informace shromážděné při plnění povinností podle tohoto zákona uchovává ministerstvo po dobu nezbytně nutnou k naplnění jeho účelu. Tyto informace může poskytnout v odpovídajícím rozsahu pouze v souladu s oprávněními podle § 16 odst. 3.

⁷⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Při činnosti podle tohoto zákona a k naplnění jeho účelu ministerstvo využívá informace z evidence, která je určena k plnění povinností podle zvláštního právního předpisu o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.

(7) Ministerstvo je oprávněno vést údaje získané při provádění tohoto zákona v informačním systému za podmínek, které stanoví zvláštní zákon⁸⁾. K tomu účelu je oprávněno sdružovat informace získané podle tohoto zákona s informacemi shromážděnými podle zvláštního právního předpisu o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti v jediném informačním systému. Ministerstvo neposkytuje na žádost podle zvláštního zákona zprávu o informacích, které jsou uchovávány v informačním systému vedeném podle tohoto zákona, pokud by tím bylo ohroženo plnění úkolů podle tohoto zákona.

(8) Zjistí-li ministerstvo skutečnosti, které odůvodňují podezření, že byl spáchán trestný čin, učiní oznámení podle trestního řádu a současně orgánu činnému v trestním řízení poskytne všechny údaje a důkazy o nich, které má k dispozici, jestliže s oznámením souvisejí.

(9) Ministerstvo k naplnění účelu mezinárodních sankcí spolupracuje zejména při předávání a získávání informací v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo na základě vzájemnosti se zahraničními orgány se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti mezinárodních sankcí. Za podmínek, že informace budou užity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a budou požívat ochrany alespoň v rozsahu tímto zákonem stanoveném, může ministerstvo spolupracovat i s mezinárodními organizacemi.

§ 15

Kontrola

(1) Státní orgány, do jejichž působnosti patří výkon kontroly, kontrolují při výkonu své působnosti též plnění povinností podle tohoto zákona; v ostatních případech kontroluje plnění povinností podle tohoto zákona ministerstvo. Při zjištění nedostatků, zejména porušení povinností podle tohoto zákona, předají státní orgány podklady k sankčnímu řízení ve věcech týkajících se jeho věcné působnosti Ministerstvu průmyslu a obchodu, v ostatních věcech ministerstvu, a dále s nimi na tomto řízení spolupracují.

(2) Česká národní banka kontroluje plnění povinností podle tohoto zákona u osob podléhajících jejímu dohledu, a to v rozsahu činností, nad nimiž u těchto osob vykonává dohled.

§ 16

Povinnost mlčenlivosti

(1) Zaměstnanci ministerstva a orgánů uvedených v § 15 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o úkonech učiněných podle tohoto zákona a o informacích získaných při jeho provádění. Povinnost zachovávat mlčenlivost podle tohoto zákona má i ten, kdo se v souvislosti s šetřením prováděným ministerstvem seznámí s informacemi získanými na základě tohoto zákona.

(2) Povinnost mlčenlivosti osob uvedených v odstavci 1 nezaniká skončením pracovněprávního nebo jiného vztahu k orgánu uvedenému v § 15.

(3) Povinnosti zachovávat mlčenlivost podle odstavců 1 a 2 se nelze dovolávat vůči

- a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud vede řízení o trestném činu souvisejícím s uplatňováním mezinárodních sankcí nebo s terorismem, nebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,
- b) státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti⁹⁾,

⁸⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 42 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb.,

- c) orgánu státní správy odpovědnému za uplatňování kontrolního režimu při předávání informací významných pro plnění povinností podle zvláštních právních předpisů o kontrole dovozu a vývozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům,
- d) osobám vykonávajícím kontrolu podle § 15,
- e) soudu rozhodujícímu v občanském nebo správním soudním řízení spory týkající se nároku vyplývajícího z tohoto zákona,
- f) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu majetkové újmy způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné sdělení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; v tom případě však lze příslušné informace omezit nebo jejich sdělení odložit až do doby, kdy jejich poskytnutí nemůže ohrozit naplnění účelu tohoto zákona,
- g) příslušnému zahraničnímu orgánu při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, pokud to zvláštní právní předpis nezakazuje,
- h) příslušné zpravodajské službě České republiky při poskytnutí informací významných pro plnění jejich úkolů, nebo
- i) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle zvláštního právního předpisu ve sporu navrhovatele proti instituci.

(4) Podá-li ministerstvo oznámení podle § 14 odst. 8, může ve smyslu odstavce 3 písm. e) nebo f) poskytnout informace oprávněnému pouze se souhlasem příslušného orgánu činného v trestním řízení.

ČÁST PÁTÁ SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 17

Přestupky

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) poruší omezení nebo zákaz stanovený v § 5 až 8 tohoto zákona,
 - b) poruší omezení nebo zákaz stanovený v přímo použitelném předpise Evropských společenství, který určuje mezinárodní sankce ve smyslu § 2 písm. c),
 - c) nesplní oznamovací povinnost podle § 10 odst. 1,
 - d) nakládá s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1, nebo
 - e) poruší povinnost zachovávat mlčenlivost podle § 16 odst. 1.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c) lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. d) lze uložit pokutu do 500 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

§ 18

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba¹⁰⁾ se dopustí správního deliktu tím, že
- a) poruší omezení nebo zákaz stanovený v § 5 až 8 tohoto zákona,
 - b) poruší omezení nebo zákaz stanovený v přímo použitelném předpise Evropských společenství, který určuje mezinárodní sankce ve smyslu § 2 písm. c),
 - c) nesplní oznamovací povinnost podle § 10 odst. 1, nebo
 - d) nakládá s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1.

¹⁰⁾ § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 85/2004 Sb.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až c) se uloží pokuta do 4 000 000 Kč nebo propadnutí věci.

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. d) se uloží pokuta do 500 000 Kč.

(4) Pokud právnická nebo podnikající fyzická osoba správním deliktem podle odstavce 1 písm. a) až c) získala pro sebe nebo pro jiného prospěch přesahující 5 000 000 Kč, anebo způsobila škodu přesahující 5 000 000 Kč nebo jiný zvlášť závažný následek, uloží se jí pokuta do 50 000 000 Kč.

§ 19

Propadnutí věci

(1) Propadnutí věci za správní delikt podle § 18 lze uložit, jestliže byla věc náležitě pachateli
a) ke spáchání správního deliktu podle § 18 užita nebo určena, nebo
b) správním deliktem podle § 18 získána nebo nabyta za věc tímto správním deliktem získanou.

(2) Propadnutí věci lze uložit vedle pokuty nebo i samostatně, jestliže se vzhledem k povaze spáchaného správního deliktu taková sankce jeví jako postačující.

(3) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze spáchaného správního deliktu.

(4) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Společná ustanovení o správních deliktech

§ 20

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k míře, významu a době ohrožení zahraničněpolitického nebo bezpečnostního zájmu státu.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹⁰⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(5) Podle tohoto zákona se posuzuje též správní delikt, který spáchala česká osoba v cizině, jestliže jím porušila omezení nebo zákaz, které má podle tohoto zákona nebo přímo použitelného předpisu Evropských společenství, kterým se provádí společný postoj nebo společná akce přijatá podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice.

(6) Správní delikty podle tohoto zákona projednává Ministerstvo průmyslu a obchodu, jestliže uplatnění mezinárodní sankce, která byla nebo mohla být správním deliktem ohrožena, zahrnuje zahraniční obchod s vojenským materiálem nebo režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití. Jinak správní delikt podle tohoto zákona projedná ministerstvo.

(7) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(8) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zákona upravujícího správu daní.

§ 21

Ustanovení tohoto zákona s výjimkou § 4 až 8 se použijí v případě omezení nebo zákazů stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství, kterým se provádí společný postoj nebo společná akce přijatá podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, ode dne platnosti tohoto předpisu.

ČÁST ŠESTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 22

(1) Tímto zákonem nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o provedení režimu Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití.

(2) Tímto zákonem není dotčena povinnost ústředních orgánů státní správy a České národní banky prosazovat v rámci své věcné působnosti plnění povinností vyplývajících z mezinárodních sankcí, ani jejich povinnost v rámci své působnosti jednat v příslušných odborných mezinárodních orgánech. Pokud z takových jednání nebo z mezinárodních sankcí vyplyne potřeba vydat v rámci zmocnění podle tohoto zákona nařízení vlády týkající se jejich věcné působnosti, spolupracují na jeho přípravě s ministerstvem.

§ 23

Zmocnění

(1) Vláda může stanovit nařízením úpravu postupů k naplnění ustanovení předpisů Evropských společenství podle § 2 písm. c).

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti způsobu plnění oznamovací povinnosti a stanoví vzor služebního průkazu podle § 12 odst. 6.

§ 24

Zrušuje se:

1. Zákon č. 48/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
2. Zákon č. 98/2000 Sb., o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.
3. Zákon č. 4/2005 Sb., o některých opatřeních ve vztahu k Irácké republice.
4. Nařízení vlády č. 164/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
5. Nařízení vlády č. 327/2001 Sb., o dalších opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
6. Nařízení vlády č. 334/2001 Sb., o opatřeních vůči některým občanům Svazové republiky Jugoslávie.
7. Nařízení vlády č. 170/2003 Sb., o opatřeních ve vztahu k Irácké republice.

§ 25

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

(Vyhlášen v částce 29 Sbírky zákonů dne 15. března 2006, účinnost od 1. dubna 2006)